Газета Верховної Ради України

Голос України

№ 205 (2452) ▪ Середа, 8 листопада 2000 року ▪ Ціна договірна

Ліві — ліворуч, праві — праворуч, а центр — вільний

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Учора в Києві майже 2,5 тисячі осіб узяли участь у демонстрації та мітингу лівих сил, присвячених 83-й річниці Жовтневої революції. Паралельно з цією традиційною акцією відбувалися мітинги пам'яті жертв тоталітарних репресій.

Уже рано-вранці на центральних вулицях столиці чергували наряди міліції. У центрі громадських зв'язків ГУ МВС України в Києві запевнили, що столична міліція готова забезпечити громадський правопорядок 7 листопада і «працюватиме, як завжди».

Контролювати ситуацію правоохоронним органам певною мірою допоміг Старокиївський суд столиці, який не дозволив комуністам і Спілці робітників провести демонстрацію на Хрещатику з мітингом на майдані Незалежності. Про це клопотала Київська міськадміністрація, яка раніше ухвалила рішення заборонити проведення демонстрацій і мітингів на центральній вулиці міста.

▪ 1867 р. У Києві почав працювати постійний оперний театр.

▪ 1891 р. Народився поет Олесь Досвітній.

▪ 1895 р. Німецький фізик Вільгельм Конрад Рентген відкрив ікс-проміння, назване пізніше його ім'ям.

▪ 1918 р. Народився письменник і публіцист, багаторічний декан факультету журналістики КДУ Дмитро Прилюк.

▪ 1918 р. Закарпатські українці створили Руську народну раду.

8 листопада

Міжпарламентський діалог зробить європейський шлях коротшим

— Верховна Рада — це парламент нового гатунку, який демонструє здатність до власного розвитку та до розвитку громадянського суспільства в Україні, — заявив заступник Голови Верховної Ради Степан Гавриш під час вчорашньої зустрічі з міністром закордонних справ Греції Георгіосом Папандреу. Степан Гавриш поінформував співрозмовника про поточну роботу Верховної Ради, назвавши найскладнішим її завданням ухвалення бюджету-2001. Заступник Голови ВР також висловився за активізацію україно-грецьких міжпарламентських зв'язків і передав запрошення керівництву парламенту Греції відвідати нашу державу. «Україна обрала курс на інтеграцію в Європу, —зазначив Степан Гавриш. — І надежні стосунки з грецьким парламентом не лише дали б змогу покращити двосторонні відносини загалом, а й сприяли б процесу адаптації українського законодавства до європейських стандартів». Георгіос Папандреу підтвердив, що «Греція хоче бачити Україну, яка впевнено крокує європейським шляхом».

«Двадцяте століття надворі, а ви все корвалол п'єте!»

Відома фраза «здоров'я не купиш», схоже, нині втратила актуальність. У вітчизняній аптеці можна купити практично все. Дефіциту медичних препаратів немає. Проте український споживач таблеток, порошків і мікстур страждає тепер від цін на ліки. За статистикою, в середньому ми споживаємо на рік ліків на 12 доларів. При цьому вітчизняними, а отже, не такими дорогими, препаратами фармацевтичний ринок України наповнений приблизно на 40%.

На Міжнародній спеціалізованій виставці «Охорона здоров'я—2000», яка триває в Києві, відвідувачі можуть споглядати величезну кількість фармацевтичної продукції від імпортних і вітчизняних виробників. Сучасна експозиція українських аптек багато в чому нагадує виставкову.

(Перший матеріал з циклу «аптечних» репортажів читайте на 8-й стор.).

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

! У номер

Є нові пропозиції

Президент Інституту відкритого суспільства філантроп Джордж Сорос зустрівся з головами фракцій нашого парламенту, а також деякими лідерами політичних партій. На цій зустрічі Інститут проблем законодавства імені Ярослава Мудрого презентував проект «Прозорість законодавчої бази», який фінансує українське відділення фонду Сороса — фонд «Відродження».

Нині в мережі Інтернет кожен, хто забажає, може «прогулятися» базами даних законів України, законопроектів та коментарів фахівців до них. Лідер Соціалістичної партії Олександр Мороз зажадав бачити в Інтернеті оцінку прийнятих законів з погляду їхньої відповідності чи невідповідності демократичним європейським нормам. Як людина діла, Сорос запропонував новий проект з аналізу держбюджету. З тим, щоб будь-який користувач Інтернету міг особисто подивитися, на що йдуть гроші платників податків, побачити статті доходу і витрат.

Врожай–2000

Якщо не з хлібом, то хоч із кукурудзою

Хороша новина — вродила кукурудза. А тепла осінь не дала вирощеному, як торік, пропасти в полі. За зведеннями Мінагрополітики, качанисту на зерно зібрали з 91 відсотка площ. Валовий збір перевищив 3,6 мільйона тонн (торік — 666 тисяч). Щоправда, в бункерній вазі, після досушування, кількість зібраного дещо зменшиться.

(Закінчення на 8-й стор.).

ГУ Спробував і виграв

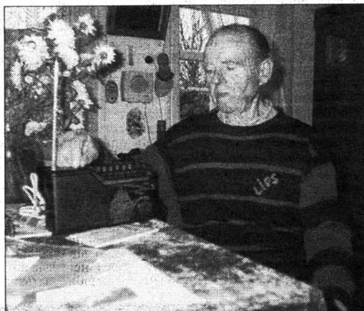
Подарунок до ювілею

Ось такий радіоприймач «Данко» чернігівського акціонерного товариства «Чезара» виграв передплатник «Голосу України» з села Дрімайлівки Куликівського району ветеран Великої Вітчизняної війни Дмитро Михайлович Пасочка.

— Це ж треба! — зрадів він. — У мене через два дні день народження, ви ніби знали, який мені потрібен подарунок...

Редакція, корпункт «Голосу України» вітають нашого читача з 75-літтям і бажають йому здоров'я, добра і тепла в ці та наступні дні!

Сергій ПАВЛЕНКО.
Фото автора.

▪ У Львові активісти Соціал-національної партії «на честь 83-ї річниці Жовтневої революції» спалили опудало Леніна і червоний прапор.

▪ Уряд України запровадив обов'язкове фінансування військових об'єктів ППО для їх розрахунків за енергоносії.

▪ Зведений бюджет України за січень—вересень 2000 року виконано на 78,1%, а держбюджет — на 71,6%.

P. S.

Джордж Сорос запропонував «загнати» бюджет в Інтернет

Більшість не проурядова, а впливова

Плани парламенту прийняти в цілому держбюджет на 2001 рік у грудні незмінні, заявив перший заступник Голови Верховної Ради України Віктор Медведчук. Тоді головний фінансовий документ держави набере чинності ще до початку нового року.

На думку В. Медведчука, під час опрацювання проекту державного кошторису до другого читання відбудуться дві концептуальні зміни. Уряд зробить реальнішими заплановані надходження від приватизації, які нині становлять 9,1 млрд. грн. Вочевидь, до голосування бюджету в другому читанні відбудеться розгляд законопроекту про зміни до податкового законодавства в частині зменшення ставок податків на прибуток, додану вартість і доходи фізичних осіб. Даючи політичну оцінку бюджетного процесу, перший заступник Голови ВР наголосив: не варто сперечатися, чи цьогорічний бюджетний процес продемонстрував існування в парламенті пропрезидентської більшості чи проурядової. Парламентська більшість, на переконання В. Медведчука, має лише одну назву: проукраїнська. «Голосування за бюджет у минулий четвер засвідчило, що між Президентом, Верховною Радою та урядом є співпраця на високому конструктивному рівні», — сказав він.

Співпраця у виконанні ще однієї програми-мінімум для парламенту на шосту сесію — імплементації рішень всеукраїнського референдуму — на сьогодні менш відчутна. За словами Віктора Медведчука, конституційною комісією було розроблено три законопроекти: про внесення змін до Конституції щодо запровадження в Україні двопалатного парламенту, обмеження недоторканності народних депутатів та створення, існування та припинення діяльності парламентської більшості.

Однак направлення в першому законопроекті, за оцінкою першого віце-спікера, «некоректні». Другий законопроект також є «недосконалим з точки зору юридичної техніки і вимог Конституції», заявив В. Медведчук. Не можна надавати право на затримання чи арешт народних депутатів не лише Верховному Суду України, а й Генеральному прокурору, вважає він. Тим паче, що з 29 червня 2001 року набере чинності відстрочена на п'ять років Перехідними положеннями Конституції стаття 29, яка гласить, що «ніхто не може бути заарештований або триматися під вартою інакше, як за вмотивованим рішенням суду». Конституційна комісія вирішила відправити на доопрацювання перші два законопроекти.

За основу схвалено лише третій законопроект — про діяльність парламентської більшості. Однак, на переконання В. Медведчука, потрібно концептуально переробити і його, передбачивши вплив більшості на формування уряду.

Юліана ШЕВЧУК.

Фотофакт

Практикум з питань обговорення нового Митного кодексу провели чотири профільних комітети Верховної Ради України разом з Державною митною службою на міжнародному автомобільному пункті пропуску «Шегині» та на митному посту «Краковець» на Львівщині. Спільна акція допоможе депутатам краще пізнати проблеми вітчизняної митниці.

На фото Володимира ПЕСЛЯКА (ДІНАУ): голова Держмитслужби Юрій Соловков та голова Комітету ВР України з питань боротьби з організованою злочинністю та корупцією Юрій Кармазін.

Реформаторів треба підтримати

У депутатських фракціях

Майже парадоксальна ситуація складається в Україні на межі першого десятиліття її незалежності. Діяльність усіх попередніх урядів, які працювали в роки незалежності, не можна назвати іншими словами, як непрофесіоналізм і провальною. Така оцінка підтверджується цифровими показниками. Варто нагадати хоча б рівень падіння ВВП: 1991 — майже 9%, 1992 — майже 10%, 1993 — майже 14%, 1994 — майже 23%, 1995 — майже 12%, 1996 — майже 10%, 1997 — майже 6%, 1998 — майже 2%. І всі ці роки більшість у Верховній Раді була лівою.

І ось нарешті вперше за всі роки незалежності України, менш як за рік роботи уряду Віктора Ющенка, припинилося економічне падіння; вперше почалися позитивні зрушення в економіці, вперше стало можливо говорити про темпи не спаду, а зростання виробництва, зростання ВВП.

По-різному можна аналізувати цифрові показники, але факти — річ уперта: вперше в повному обсязі від запланованих показників виконуються видатки державного бюджету, за мізерно короткий час майже повністю погашено заборгованість з пенсій та заробітної плати в бюджетній сфері, які нагромаджувалися роками, зменшилася сума державного боргу. І було б логічно, якби дії уряду, що ведуть до таких позитивних наслідків, підтримали й політики, народні обранці, для яких Україна та український народ мали б бути найвищою цінністю.

Але, на жаль, логіка й дійсність — різні речі. Ще жоден уряд України (і той, що руйнував економіку, і той, що багато крав) не піддавався такій брутальній обструкції, як уряд Ющенка. Економічне зростання в Україні не задовольняє ні вчорашніх радянських олігархів, ні нинішніх, українських. Вони в єдиному пориві, з притаманним їм із радянських часів ентузіазмом, почали цілеспрямовану атаку на уряд, який перший з українських урядів зумів зробити реальні кроки назустріч Україні і простому українцю.

Методів, як і в пріснопам'ятні часи, не добирають. Безпідставно зупинено бюджетний процес, прокуратуру використовують як засіб політичного шантажу й тиску, всі без винятку раптом почали опікуватися проблемами енергетики (і це тоді, як відключень електроенергії стало менше, ніж було). Відповіді на те, чому так відбувається, дуже прості: нинішнім олігархам не потрібна Україна як цивілізована держава, бо тоді важко буде наповнювати власні кишені, а вчорашнім олігархам не потрібна Україна взагалі. Ось на цьому вони й зійшлися.

Український народний рух звернувся до уряду Ющенка, якого він підтримував і підтримуватиме, незважаючи на політичний тиск та шельмування. У заяві фракції УНР, яку було виголошено 1 листопада ц. р., ми запропонували урядові й надалі проводити соціально орієнтовану політику і, враховуючи реальний чинник зростання доходів до бюджету та наявність профіциту Пенсійного фонду, найближчим часом розпочати підвищення пенсій та заробітної плати вчителям, лікарям, іншим категоріям працівників бюджетної сфери. Ми сподіваємося, що український народ, усупереч організованій дезінформації, зрозуміє і підтримає тих, хто дбає про нього не порожніми обіцянками, а реальними справами.

Юрій КОСТЕНКО, голова фракції Українського народного руху.

«Залізний» Гуров...

Депутат в окрузі

З ініціативи народного депутата Вадима Гурова вчені металургійної науки два дні працювали у Дніпропетровську над програмою, яка має нарешті забезпечити відродження та конкурентоспроможність у базовій галузі промисловості України.

Обраний від округу у Кривому Розі, Вадим Гуров відстоює інтерес цілого регіону, а точніше — всіх, хто зайнятий у нас в металургійному виробництві. Чого вартий лише запропонований законопроект про економічний експеримент у цій галузі. Сьогодні вже можна дивуватися, чому не сприймаються на «ура» податкові пом'якшення і навіть заохочення, якщо підприємства чорної металургії, завдячуючи їм, за якихось десять місяців мало не подвоїли обсяги своєї продукції, з мінусової вийшли на 28-відсоткову рентабельність і до бюджетів усіх рівнів сплатили вдвічі більше податків, ніж сплачували раніше.

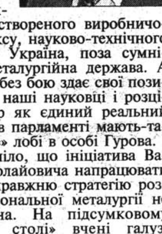
— Але якщо справді думати про день завтрашній, —каже Вадим Миколайович, — питання ставити треба так: а на що витрачають тепер зароблені металургами кошти? І з'ясовується, що на нову техніку і нові технології — лише чотири відсотки...

Нинішні успіхи в галузі тут і там наперебій пояснюють тим, що керівники підприємств, немов за помахом чарівної палички, всі до одного стали відразу неймовірно талановиті. А насправді триває елементарне витискування з наявних потужностей максимуму і не більше: галузь продовжує збувати за кордон виняткове заготовки — отож сировину, а не готову металопродукцію.

— То коли в «надрах» Верховної Ради виникла і втілилася ідея економічного експерименту, який «знешкодив» каламутну воду та дозволив заводам обзавестися коштами, — міркує Вадим Гуров, —Верховна Рада мусить нині й подбати, аби галузь обов'язково поділилася і з наукою.

Тим паче що та програма відновлення чорної металургії, котру тепер видають за національну, на думку народного депутата, недолуга. Парадокс у тому, що світ підходив направлений саме в Україні ідеї безперервного розливання сталі та позапічної її обробки, а у нас тоді пішли шляхом елементарного кількісного нарощення традиційних потужностей.

— То невже і нині другу технологічну революцію, пов'язану з вилученням проміжного розливання сталі в заготовки, — запитує директор Інституту чорної металургії Георгій Єфименко, — ми теж програвимо?

З н о в у буде прикро, якщо не ганебно, бо українські вчені і цього разу, коли хочете знати, попереду всіх. За масштабами ресурсних можливостей, створеного виробничого комплексу, науково-технічного потенціалу Україна, поза сумнівом, — металургійна держава. А ось майже без бою здає свої позиції. Отож наші науковці і розцінили тепер як єдиний реальний шанс, що в парламенті мають-таки «залізне» лобі в особі Гурова. І вже зрозуміло, що ініціатива Вадима Миколайовича напрацювати нарешті справжню стратегію розвитку національної металургії не буде марна. На підсумковому «круглому столі» вчені галузі практично визначили її основні параметри і напрями. І запевнили, що вистачить одного-двох місяців, аби давно жадану програму подати на розгляд уряду і Верховної Ради.

Микола НЕЧИПОРЕНКО.

Дніпропетровськ.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про ратифікацію Угоди між Урядом України і Урядом Арабської Республіки Єгипет про торговельне судноплавство

Верховна Рада України **постановляє:**

Угоду між Урядом України і Урядом Арабської Республіки Єгипет про торговельне судноплавство, підписану 29 березня 1997 року в м. Каїрі, ратифікувати.

Президент України Л. КУЧМА.

м. Київ, 5 жовтня 2000 року.
№ 2024-III.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до Закону України «Про регулювання товарообмінних (бартерних) операцій у галузі зовнішньоекономічної діяльності»

Верховна Рада України **постановляє:**

I. Внести до Закону України "Про регулювання товарообмінних (бартерних) операцій у галузі зовнішньоекономічної діяльності" (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 5-6, ст. 44) такі зміни:

1. У статті 2:

а) доповнити статтю після частини першої новою частиною такого змісту:

«2. У разі імпорту за бартерними договорами каучуку натурального, синтетичного, прискорювачів вулканізації каучуку готових (коди товарів згідно з Гармонізованою системою опису та кодування товарів 40.01.10000, 40.01.21000, 40.01.22000, 40.01.29100, 40.02.39000, 40.02.49000, 40.02.60000, 38.12.10000, 38.12.20000, 38.12.30800) з країн Північної та Латинської Америки, Японії, Південно-Східної Азії, Центральної та Південної Африки строк їх ввезення на митну територію України не повинен перевищувати 150 календарних днів з дати митного оформлення (дати оформлення вантажної митної декларації на експорт) товарів, що фактично експортовані за бартерними договорами».

У зв'язку з цим частину другу і третю вважати відповідно частинами третьою і четвертою;

б) в абзаці першому частини третьої:

слова «Міністерством зовнішніх економічних зв'язків і торгівлі України» замінити словами «Міністерством економіки України»;

доповнити абзац словами «на строк, визначений у такому договорі».

2. У статті 3 слова «частиною першою статті 2» замінити словами «частинами першою — третьою статті 2».

II. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

Президент України Л. КУЧМА.

м. Київ, 5 жовтня 2000 року.
№ 2035-III.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до Закону України «Про Державний бюджет України на 2000 рік»

Верховна Рада України **постановляє:**

I. Внести до Закону України «Про Державний бюджет України на 2000 рік» (Відомості Верховної Ради України, 2000 р., № 14-15-16, ст.121) такі зміни:

1. Частину першу статті 58 доповнити словами «формування державного насіннєвого страхового фонду».

2. У статті 60:

1) перше речення абзацу третього частини першої після слів і цифр «станом на 1 січня 2000 року» доповнити словами «та у поточному році (в межах сум, визначених Кабінетом Міністрів України)»;

у другому реченні абзацу третього частини першої слова і цифри «до 1 грудня 2000 року за умови проведення в 2000 році відповідних поточних платежів у повному обсязі» виключити;

2) частину третю статті виключити.

II. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

2. Кабінету Міністрів України на виконання цього Закону в місячний термін внести зміни до відповідних нормативно-правових актів.

Президент України Л. КУЧМА.

м. Київ, 19 жовтня 2000 року.
№ 2062-III.

ОПЛАТА ПРАЦІ: особливості великих розмірів

Коментар

Вітчизняний ринок праці давно став об'єктом номер один державної соціальної опіки. Очевидний парадокс — не з працею у нас проблема, а з її оплатою. До того ж заробітна плата є основним показником добробуту й життєвого рівня населення. Схоже, уряд вирішив кардинально розібратися з отим феноменом.

Його довго вивчала спеціальна міжвідомча комісія, котра свої висновки у вигляді проекту концепції подальшого реформування заробітної плати нещодавно подала Кабінетові Міністрів України.

— Попередні кроки уряду щодо збільшення розміру зарплат, на жаль, здійснювано без відповідного збільшення фонду заробітної плати, — коментує міністр соціальної політики і праці України Іван Сахань. — Таким чином, підвищуючи мінімальні виплати, ми раз у раз піднімали ставки низькооплачуваним категоріям. Внаслідок чого порушено диференціацію між основними і допоміжними категоріями працівників у галузі.

Класичний варіант співвідношення мінімальних і максимальних посадових окладів — 1:6, нині ця пропорція становить 1:3. Нагадаємо, мінімальна зарплата в Україні становить 118 грн.

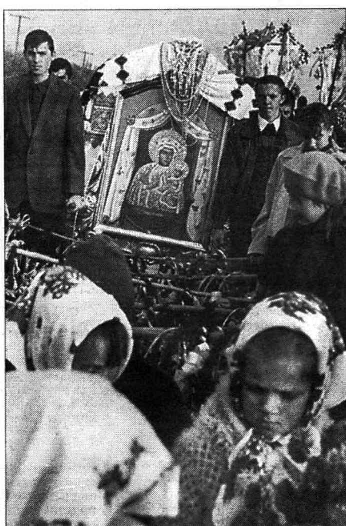
Будь-яка зміна соціальних нормативів за відсутності реального фінансування веде до популізму й побічних ефектів. В разі чергового підвищення мінімального розміру заробітної плати основні категорії працівників у галузях народного господарства не відчують цього. До того ж такими методами уряд ризикує знову ініціювати заборгованість у зарплатах. Либонь, кожну українську соціальну реформу проводять за принципом: хотіли, як краще, а вийшло — як завжди.

Поки що дискусії з приводу — чи варто підвищувати зарплату і як саме — тривають. За словами соціального міністра, реальне підвищення зарплати можливе лише шляхом її індексації на рівні споживчих цін. Можливо, наступні реформаторські намагання уряду спрямовуватимуться на зміну системи індексації заробітної плати. Щоправда, вже в проекті бюджету на 2001 рік передбачено збільшення окладів працівникам бюджетної сфери.

Ольга ВАУЛІНА.

Фотофакт

Ікона Гошівської Божої Матері мандрує по Західній Україні. Вона єднає різні релігійні конфесії, які передають цю реліквію одна одній. Нині ікона перетнула кордон Тернопільської області й почала хід по селах Івано-Франківщини.

Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

Юлія Тимошенко мріє про автограф Кучми

Рівно за рік до свого 50-літнього ювілею в минулому факультет, а нині — фізико-технічний інститут Дніпропетровського держуніверситету презентував альманах «Технологи прогресу», присвячений своїм видатним випускникам.

У колишньому СРСР тут уперше почали готувати фахівців-конструкторів космічної техніки.

Під час презентації альманаху вручили групі кращих теперішніх студентів, котрі здобули право на іменні стипендії. Цікаво, що серед першокурсників інституту є юна Юлія Тимошенко. Відтепер вона з нетерпінням чекатиме ювілею свого інституту, сподіваючись отримати автограф від найпочеснішого гостя — Леоніда Кучми, випускника Дніпропетровського фізтеху.

Микола НЕЧИПОРЕНКО.

Дніпропетровськ.

Нелегали утікають... до України

Мешканець Черкащини Юрій Г., на відміну від тисяч нелегальних мігрантів, утікав не на Захід, а в Україну. Як розповів затриманий прикордонникам, він був на заробітках у Польщі. На ринку в нього відібрали гроші і документи. Місцева поліція порадила юнакові звернутися до українського консульства. Але той вирішив самотужки дістатися додому і тепер відповідатиме за нелегальний вояж.

Роман ЖИЖАРА.

Волинська область.

Парламент Молдови вперше обиратиме президента

Парламент Молдови призначив дату виборів президента — 1 грудня. Уперше за 9 років існування цієї держави як суверенної главу країни обиратиме не народ, а парламент.

У липні нинішнього року Молдова змінила статус, перетворившись із президентської республіки на парламентську. Для того, щоб стати кандидатом у президенти, треба заручитися підтримкою всього 15 депутатів із будь-якої парламентської фракції. Згідно з можливостями, кандидатів на президентський пост може бути не більше шести. Перемогу здобуде той, у кого буде 62 голоси із 101. Якщо в першому турі голосування однакову кількість голосів одержать троє, двох «фіналістів» визначить жеребкування. У разі, якщо два тури виявляються провальними, автоматично повноваження президента перейдуть до голови парламенту.

Тим часом діючий президент Петру Лучинськи вважає, що «думку народу повністю проігноровано». Виступивши по Національному телебаченню, він зазначив, що після того, як було змінено Конституцію, невідомо кому належить влада, немає інструменту управління країною. Петру Лучинськи висловив думку, що за ситуації, яка склалася, було б логічно провести дострокові парламентські вибори.

Світлана ЧАЛА.

Кишинів.

Особи загиблих встановлено. Причини катастрофи з'ясовуються

Учора на брифінгу в МЗС України офіційно підтвердили, що в Анголі внаслідок катастрофи літака Ан-26 загинув український екіпаж. Як повідомив глава прес-служби Ігор Грушко, українська сторона отримала копії паспортів чотирьох наших громадян. Їхні прізвища поки що не оприлюднено. Очевидно, в МЗС побоюються, що ця інформація потрапить у ЗМІ раніше, ніж до рідних загиблих.

Також було повідомлено, що на місце трагедії у район міста Сайрімо виїжджала комісія Національного департаменту цивільної авіації Анголи. Вона привезла із собою деякі документи та речові докази. Найближчим часом буде здійснено ще один виїзд, аби з'ясувати причини катастрофи та кількість загиблих пасажирів. Як робочу гіпотезу нині розглядають вихід з ладу одного з двигунів літака та пожежу на борту. Нагадаємо, що раніше відповідальність за катастрофу взяло на себе повстанське угруповання УНІТА.

МЗС України звернулося з нотою до МЗС Анголи з проханням посприяти в транспортуванні на батьківщину тіл загиблих льотчиків.

Пірати захопили судно з українським екіпажем

Біля берегів західної Африки пірати взяли на абордаж вантажне судно «Торм Адександра», що належить датській фірмі «Фабріціус енд Со» і зареєстроване на Мальті. Але його екіпаж, як повідомляє датське інформагентство «Ритцаус», складається з громадян України.

Судно займається фрахтом. Цього разу воно прямувало з Фрітауна (Сьєрра-Леоне) до Конакрі (Гвінея). Шлях не дуже довгий, адже ці африканські країни — сусіди. Проте піратам вдалося вночі перехопити «Торм Адександру» у відкритому морі. На борт піднялася група людей, озброєних автоматами. Вони змусили капітана відкрити сейф і викрали дві тисячі доларів, які там були.

«Вилов», як бачимо, виявився невеликий, тож морські розбійники обійшли каюти і вилучили всі цінні речі у 14 членів екіпажу, а після цього ретирувалися в океанську темряву. Добре, що обійшлося без стрілянини і жертв. З командою, судячи з повідомлення агентства «Ритцаус», нічого злого не сталося. Проте дії піратів, звісно, завдають шкоди свободі судноплавства і створюють загрозу життю моряків. Це далеко не перший такий випадок. А надто небезпечні води Південно-Східної Азії й Африки.

«Такі розбійницькі напади почали здійснювати часто, а тому світова спільнота має вжити заходів для того, щоб захистити мирний флот від піратів», — заявив у цьому зв'язку директор датської компанії Ян Фабріціус.

Марат ЗУБКО.

Копенгаген.

У номер

■ Крим

Дім для знедолених

Спеціалізований інтернат з реабілітації неповнолітніх, що страждають наркоманією і токсичною залежністю, відкрито в селі Садове Нижньогірського району Криму.

Умови проживання вчорашніх «дітей вулиці» здаються санаторними. Вже не треба боятися голоду і беззахисності перед зимовими холодами.

Як повідомляє наш власний кореспондент Віктор ХОМЕНКО, **програма реабілітації, в основу якої закладено принципи психотерапевтичних методів, розроблених запорізькими медиками, розрахована на два роки. За цей час спеціалісти центру, де мешкатимуть 60 пацієнтів, сподіваються повністю відвадити дітей від наркотиків і алкоголю, а натомість фізично, морально й інтелектуально загартувати, допомогти засвоїти програму початкової школи. А також сподіваються знайти кожному з них надійних опікунів, бо більшості з юних грішників просто нікуди подітися.**

■ Миколаїв

Вода для «зони»

На обійстя мешканців Мічуріного, одного із сіл, що входять до зони надзвичайної екологічної ситуації в Первомайському районі, почала надходити вода з нового водогону. Спорудження його тут щойно завершено. В інших чотирьох селах «зони» роботи на нових водогонах поки що виконано на 60—80 відсотків. Для закінчення робіт бракує коштів: із резервного фонду Кабміну замість обіцяних п'яти мільйонів гривень надійшло тільки два.

■ Одеса

Страуси прописалися на Одещині

На Комінтернівську птахофабрику, що в селі Першотравневому Одеської області, завезено дві сім'ї страусів. Директор цього підприємства Володимир Руденко вже здивував багатьох, коли почав постачати споживачам делікатесні перепелині м'ясо та яйця. А тепер вирішив завести ще й страусячу ферму. Не задля екзотики, а з суто прагматичних міркувань — таке м'ясо високо поціновують гурмани всього світу. Між іншим, своїх сусідів-курей екзотичні птахи не об'їдатимуть — харчуються вони не зерновими комбікормами, а свіжими овочами, *повідомляє наш власний кореспондент Георгій ВОРОТНЮК.*

■ Тель-Авів

Уряд Барака встояв

Прем'єр-міністр Ізраїлю Ехуд Барак зумів зберегти свій уряд у результаті голосування в парламенті з чотирьох пропозицій про вотум недовіри, що їх висунули депутати-араби. Напередодні він відхилив вимоги палестинського лідера Ясіра Арафата розмістити міжнародні миротворчі сили в секторі Газа і на Західному березі річки Йордан.

■ Баку

ОБСЄ про порушення на виборах в Азербайджані

Організація з безпеки і співробітництва в Європі заявила: парламентські вибори в Азербайджані супроводжувалися серйозними порушеннями. Глава місії спостерігачів ОБСЄ Пола Кокконен повідомила, що 150 спостерігачів зафіксували випадки залякування членів опозиції, а також маніпулювання даними про активність виборців. За її словами, під час підрахунку голосів також були порушення. Проте Центрвиборчком країни оголосив, що правляча партія президента Г. Алієва істотно випередила своїх суперників, набравши понад 70 відсотків голосів.

За повідомленнями кореспондентів «ГУ» та зарубіжних інформагентств.

Фото АП.

Сильні регіони — сильний центр, могутня країна

Віктор ТИХОНОВ,
голова Луганської обласної ради, голова Національної Ради Спілки лідерів місцевих та регіональних влад України.

Доповідь на Другому Всеукраїнському з'їзді Спілки лідерів

Шановні делегати та гості з'їзду!

16 липня 1999 року, в дев'яту річницю прийняття Декларації про незалежність України, відбувся Установчий з'їзд Спілки лідерів місцевих та регіональних влад України. Багато хто з вас пам'ятає, що проходив він у Будинку вчителя, де колись засідала Центральна Рада під керівництвом Михайла Грушевського. На мій розсуд — це глибоко символічно. Хоча, звісно, далеко не самі ці історичні паралелі, а й події актуального часу стали причиною того, що наша новостворена організація стартувала швидко і потужно. Маю на увазі ситуацію, коли без істотного реформування відносин центру та регіонів навряд чи можна далі говорити взагалі про реформи в країні.

Скажу одразу: проблеми початкового етапу роботи Спілки лідерів нам повністю вирішено. І це на сьогодні головне. Проте специфіка полягає в тому, що попереду — не просто набагато, а на порядок більше роботи. І якщо перший з'їзд для нас був організаційним, то цей з'їзд, гадаю, має стати визначальним.

Визначальним не в тому сенсі, що ось ми зараз швиденько приймемо якесь остаточне казкове рішення, яке розв'яже всі проблеми, — хоча важливі рішення сьогодні обов'язково доведеться приймати. А в тому, що кожен із нас має для себе вирішити: що таке членство в Спілці? Що воно означає для нього особисто? І якщо те членство не лише данина сезонній політичній моді — то не формально, а реально включатися до нашої роботи.

Без вас, колеги, регіональні реформи не підуть —вони залишаться на папері. Адже навіть найкращий та найсучасніший план хтось повинен втілювати в життя. І навпаки: без регіональних реформ далеко не підемо ми з вами: адже за існуючого стану справ ми не маємо фізичних можливостей підняти на належний рівень господарство, забезпечити всім необхідним людей. Ось де треба сьогодні шукати відповідь на сакраментальне питання: коли ж нарешті Україна житиме добре?

1. Що ми зробили за цей рік?

Працювали з керівництвом адміністрації Президента, Верховної Ради та Кабінету Міністрів; вносили пропозиції до бюджету; виступали з доповідями на Раді регіонів; проводили конференції, семінари, міжнародні симпозіуми та аналізували їх матеріали; займались опитуваннями та анкетуванням на рівні місцевих органів влади; виступали по телебаченню, на радіо та в газетах; постачали до регіонів щойно прийняті закони та укази; боролися із Кабміном проти скорочення штатів місцевого самоврядування; брали участь у роботі профільних комітетів; делегували своїх представників до Комісії з підготовки змін до Конституції, Комісії з розробки Концепції державної регіональної політики, Комісії з питань адміністративно-територіального устрою та інших; взаємодіяли та спілкувалися з представниками міжнародних організацій — навіть провели першу в Україні багатосторонню супутникову телеконференцію між регіонами...

Але, чесно кажучи, мені менше за все хотілося б зараз виголошувати стандартний річний звіт із довгим переліком виконаного і перевиконаного, адже відповідні папери ви вже маєте. Тому зосередимося ми сьогодні здебільшого на проблемах та шляхах їх розв'язання.

Те, що зроблено, ви можете бачити і оцінювати на власні очі. Кожен з вас знає адресу офісу Секретаріату по вулиці Січневого повстання, 32-а. У кожного з вас є також футляр, де лежить брошура про Спілку і компакт-диск. Більшості з делегатів, за винятком тих, хто реєструвався в останній тиждень, роздано персональні пластикові картки.

Щодо Секретаріату — ось поряд з вами його голова Валерій Вакарюк: людина, яка за рік провела, без перебільшення, величезну організаційну та змістовну роботу. І я ще раз підкреслюю, що Секретаріат працює постійно, що в Секретаріаті щоденно чекають кожного з вас — із пропозиціями, ініціативами, проблемами.

У брошурі ви знайдете перелік основних дій та заходів Національної Ради та Секретаріату за рік, а також короткий виклад основного нашого документа, нашого результату, нашого кредо — нової Концепції регіонального розвитку. Тобто документа, що містить перелік та методику найнеобхідніших, на думку Національної Ради та експертів, перетворень для країни.

Диск та картка є вашою перепусткою до нашого спілчанського Інтернет-сайту. Його створено за завданням Національної Ради не лише для того, щоб ви мали під рукою архіви основних наших документів. Його створено і для того, щоб ви постійно були в курсі справ, постійно мали нові версії експертних розробок та ідей, постійно та оперативно спілкувались із членами Національної Ради та Секретаріатом, і завжди були в колі подій Спілки. Розумію, не всі одразу зможуть скористатись цим додатковим інструментом єднання нашого. Але ми з вами займаємося реформами в третьому тисячолітті, і повинні, нехай поволі, але йти шляхом світових тенденцій, відкритого суспільства, якнайширшого розповсюдження інформації і повної публічності всієї нашої діяльності.

Ми переходимо сьогодні до нового етапу нашого існування — етапу безпосередньої, практичної роботи на ниві реформ. Ми маємо політичні та організаційні механізми, важелі, спеціальний апарат, щоб досягти успіху в цій царині. Єдине, що нам потрібно нині, — це активність і наполегливість кожного з вас.

Наполегливість і активність.

2. Знаєте, в чому полягає головний результат річної діяльності Спілки лідерів?

Головний результат полягає в розумінні важливості і необхідності правильної регіональної політики для ефективного розвитку країни. Таке розуміння за рік прийшло до багатьох людей, які мають стосунок до влади чи політики. Що це означає? Що тему регіональної політики нам вдалося «розкрутити», підняти, донести до центру уваги українського суспільства.

За цей період Національній Раді Спілки лідерів довелося розглядати чимало питань стратегічних, таких, які мали значення загальнодержавне.

27 вересня 1999 року ми вперше в історії незалежної України підписали з Президентом Декларацію, де було проголошено основні напрями нової державної регіональної політики в Україні. Цей документ був фактично зародком усієї розробленої в подальшому концепції регіональних перетворень. Адже в ньому максимально стисло і афористично сказано майже про все. І про потребу відродження самоврядування на регіональному рівні, і про розмежування повноважень між центральними та місцевими органами влади, і про необхідність участі місцевих органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування в процесі прийняття рішень на державному рівні... Навіть і про самі механізми гарантування цього процесу — як-от запровадження двопалатного парламенту... Фактично саме Декларація відігравала і відіграє роль генерального плану нашої діяльності. А в тому, що Декларація — аж ніяк не з тих документів, що виникли під впливом окремого епізоду або ситуації, ви можете переконатись, узявши до рук ще й книжку Президента під назвою «Роздуми про головне».

У листопаді минулого року відбулися вибори Президента. І на цих виборах переміг саме той кандидат, який підписав Декларацію зі Спілкою. Таким чином, вибори надали нам реальної можливості для проведення ефективної регіональної політики. Адже Президентом стала людина, яка є прихильником європейського погляду на взаємовідносини центру та регіонів, завзятим ініціатором реформ.

Відповідно до підписаної Декларації, у вересні дев'яносто дев'ятого Президент створив спеціальну Комісію з розробки Концепції державної регіональної політики. З січня двотисячного року ця комісія працювала на основі тексту, надісланого спільно нашою Національною Радою та правлінням Асоціації міст України, і пропозицій, що надійшли від областей, міст, районів, сіл, народних депутатів.

5 липня поточного року комісія затвердила свій текст Концепції державної регіональної політики.

Але це лише початок, бо процес реформ у нашому суспільстві — то процес довгий, важкий, неоднозначний.

3. Надзвичайно важка і копітка праця над Концепцією висвітила нам цілу низку недоліків у роботі. Нині ясно, що ми доклали недостатньо зусиль для узгодження власних поглядів на Концепцію. Не всі наші представники активно відстоювали її в «баталіях» на засіданнях комісії. І ми мало популяризували наші ідеї. У результаті Концепція, яка прийнята комісією, завдяки зусиллям центральної бюрократії є нині такою компромісною, що виникають обгрунтовані сумніви в її життєздатності. В такому вигляді вона прийнятна лише як перший крок.

Це означає, що нам сьогодні на з'їзді треба повернутися на крок назад. Нам необхідно затвердити власний варіант Концепції як найбільш послідовний і цілісний в сенсі проведення нової регіональної політики. І вже після цього активно відстоювати його перед центральними органами влади.

— Добре, — скажете ви. — Ми приймемо і затвердимо Концепцію, але як ми дійдемо того, щоб центральна бюрократія не звела все нанівець і вдруге, і втретє?

Відповідь на це запитання дають і Декларація з Президентом, і результати квітневого референдуму. Таким гарантом є друга палата Верховної Ради, Палата регіонів. А якщо дивитися глибше — таким гарантом є еволюційна реформація нашої Верховної Ради до класичного двопалатного європейського парламенту.

Але ви розумієте: для цього передусім треба внести цілком відповідні зміни до Конституції.

У жовтні 1999 року Національна Рада Спілки лідерів звернулася із заявою до народу України щодо внесення до референдуму відповідних питань. Ми тоді зазначали неприпустимість будь-яких змін в Основному Законі безпосередньо якимось із органів державної влади. Ми пропонували вносити поправки до Основного Закону виключно шляхом референдуму.

Народ це підтримав. Та, на жаль, через обставини політичні, саме ця пропозиція до переліку питань референдуму не потрапила. Проте на основне запитання —про доцільність Палати регіонів — народ відповів цілком однозначно: другій палаті — бути.

І що ж ми маємо тепер, за якихось п'ять місяців після проведення референдуму? А маємо ми те, що у відповідній комісії та в кулуарах Верховної Ради гуляють такі законопроекти про схему формування і повноваження Палати регіонів, що за умови їх реалізації саме регіони жодного стосунку до законодавчого процесу мати якраз і не будуть. А що це суперечить і Декларації, і рішенням референдуму — так то певній частині чиновництва абсолютно байдуже.

Дозволю собі запитати: чи будемо ми з вами спокійно дивитись, як порушується воля народу і воля Президента? Вважаю, що цього допустити не можна. Спілка лідерів, Асоціація міст України та Українська асоціація місцевих і регіональних влад розробили таку схему формування і такий перелік функцій Палати регіонів, які цілком відповідають поставленим перед нею завданням. Сьогодні нам потрібно затвердити цю схему на з'їзді, а далі - добитись її реалізації. Ми будемо непослідовними, якщо не продемонструємо такого підходу до внесення конституційних поправок, який забезпечив би реалізацію справжньої Концепції і справжньої Палати регіонів, а не їх блідих привидів з-під сукна канцеляристів минулої доби.

Ось чому в сьогоднішньому пакеті документів є заява Спілки лідерів стосовно перебігу конституційного процесу в Україні. І ось чому я прошу звернути на цей документ особливу увагу.

4. Що ми, представники Національної Ради, представники Спілки, маємо на увазі, коли кажемо «справжня Концепція» і «справжня Палата регіонів»?

У розданих вам документах ці питання висвітлено широко. Та оскільки вони є провідними для нас, дозволю собі їх тезово нагадати.

Концепція передбачає:

1. Відокремлення виконавчої вертикалі від контрольно-наглядової та підсилення інституту Президента в регіонах.
2. Істотне розширення повноважень інститутів регіонального та місцевого самоврядування.
3. Нову бюджетну систему, яка передбачала б самостійне формування регіональних і місцевих бюджетів, забезпечувала б для громадян по всій державі однаковий рівень соціальних послуг.
4. Удосконалення адміністративно-територіального устрою, створення ефективної системи територіальної організації влади.
5. Встановлення чіткого переліку повноважень для кожного рівня влади. Центральні органи повинні мати право на загальнодержавні функції; місцеві ж влади хай розв'язують усі ті питання, які реально в змозі.
6. Запровадження регіональної та місцевої форми комунальної власності.
7. Концепція також пропонує схему формування другої палати парламенту, вказує на механізми її реалізації та подає реальну етапність її запровадження.

А що таке «справжня Палата регіонів»? Це орган, що на законодавчому рівні захищатиме регіональні права, тобто природні права населення України. Бо, зрештою, все населення України живе в регіонах. Навіть Київ є лише рівним з іншими регіоном з цієї юридичної точки зору. Так от: Палата регіонів слідкуватиме, щоб ніхто не приймав бюджетів та постанов, після яких зникають села, стають заводи, а люди в регіонах доходять до останньої межі зубожіння. Ось основна її мета. Тому процес формування Палати регіонів має бути таким, щоб виконання цієї мети було гарантоване.

5. Я згадав про зубожіння тому, що не менш драматично, аніж процеси конституційний та прийняття Концепції, розвивається і процес бюджетний. Усі знають: становище в державі вельми неоднозначне. Але не настільки, щоб сьогодні декларувати та робити одне, а завтра — прямо протилежне!

Дивіться: з одного боку, Кабінет Міністрів записує в проекті бюджету такі кроки, як самостійне формування бюджетів в областях, районах та містах обласного значення, як закріплення стабільної доходної бази за всіма рівнями бюджетів, як прозорі системи бюджетних трансфертів, тощо... Тобто декларує цілком цивілізований бюджетний порядок.

А з другого боку, коли ведеться вже про конкретні розрахунки — залишає від тієї демократії та цивілізації самісінькі, як-то кажуть, ріжки та ніжки.

От скажіть: може проект бюджету реально забезпечувати перерахований мною вище ліберальні норми і водночас — повністю централізувати всі ресурси і взагалі виключати регіони з бюджетного процесу? Або чи може проголошувати підтримку курсу Президента на децентралізацію влади та зміцнення самоврядування і водночас — директивно встановлювати привілеї для окремих регіонів або запроваджувати тотальне казначейське обслуговування всіх місцевих бюджетів в повному обсязі?

Ви скажете — ні. Проте, на жаль, — так. Може. І робить. І порушує, до речі, 143-тю статтю Конституції, де чітко сказано про затвердження бюджетів радами відповідного рівня, а аж ніяк не чиновниками з Міністерства фінансів...

Сказати відверто — протягом року і Національна Рада Спілки, і Секретаріат витратили чи не левову частку часу, саме намагаючись активно втручатися в бюджетний процес. Втручатися — у взаємодії із головами міст та областей, виробляючи власні, грунтовані на реаліях життя пропозиції та відстоюючи їх перед Мінфіном, Кабміном і Верховною Радою. Чимало сил було витрачено і на аналіз та розроблення пропозицій до законопроектів, що йшли через Верховну Раду. Цю роботу здебільшого вів Секретаріат та експерти при Секретаріаті. Але це робота надзвичайно складна, і досягти в ній швидкого успіху, не маючи знаряддям суми зусиль усієї Спілки, доволі важко. Тож до процесу повинні підключатись всі члени спілки, кожен — на своєму рівні. Робота з депутатами-мажоритарниками на місцях, наприклад, така само важлива, як і робота з фракціями та особами у стінах парламенту. І в галузі економічної практики та політики, що є прерогативою Кабміну, кожен із нас також може зробити чимало. Адже верхівка спілки практично не що інше, як механізм нашого безпосереднього впливу на загальнодержавну політику. Нам потрібна широка реакція з місць на ініціативи Кабміну, постійний аналіз ситуації, оперативний зворотний зв'язок.

Цього, на жаль, поки що недостатньо.

6. Хто з нас, спілчан, докладав реальних зусиль у цих складних справах, на кого можна було серйозно розраховувати? На апарат Секретаріату? Так, але то лише апарат, і багато чого він просто не в змозі зробити за статусом.

Хто ще? Я можу назвати — і радо називаю — сільського голову села Радгоспне Наталію Драб, київського голову Олександра Омельченка, львівського голову Василя Куйбіду, голову Волинської облдержадміністрації Бориса Климчука, голову Харківської облради Володимира Тягла, хмельницького голову Михайла Чекмана, народного депутата Олексія Іщенка, голову Кіровоградської облради Василя Сибірцева, сільського голову Отинії Михайла Хавлюка, депутата Вінницької облради Олександра Бірюкова... Я можу вільно продовжувати цей список, називаючи імена спілчан, які залучались до наших справ періодично.

Цікаво, що наш приклад декого спонукав до створення паралельних, «конкуруючих» організацій, що претендують на розв'язання тих самих завдань, і навіть використовують майже в повному обсязі напрацьовані нами схеми та рішення. Звісно, це трохи дезорієнтує людей, але нас не дуже турбує питання першості. Ми раді будькому, хто плідно працює на тій самій ниві. Єдине, що хотілося б констатувати в цьому аспекті, — наша спілка була створена для об'єднання. І що краще: одна потужна спілка або десяток дрібних

— це, прямо скажемо, питання дискусійне...

Звичайно, в нас теж не все ідеально. Бувають і суперечки між членами Спілки, і конфронтації. А подеколи справи спілчанські делегуються лідерами доволі далеко за службовими сходами, і тоді призначеним у місцевих осередках секретарям дуже важко налагоджувати ефективні контакти на місцевому рівні. Але Національна Рада сподівається, що це все труднощі росту.

Адже якщо буде розв'язано болючі питання рівня країни, то більшість конфліктів місцевих або міжрегіональних відпаде сама собою. Ті суперечності, що виникатимуть, буде набагато простіше розв'язувати. Порозуміння легше дійти, коли економічна і організаційна система не має в собі принципових нелогічностей, коли конфлікти піддаються розв'язанню хоча б у принципі. Допоки ж ці конфлікти є системні, вони інколи переноситимуться і в площину особистих стосунків.

Усе це ми владнаємо згодом, тому що маємо тверду організаційну основу: представництва у всіх регіонах України, діючі осередки, налагоджені процеси прийняття рішень. Головне для всіх нас — відійти від місцевого лише погляду, навчитися дивитись на ситуацію загальнодержавно. Адже реально країна в господарському, фінансовому структурному сенсі і нині є там, де була і десять років тому. Вона просто не пристосована до нової економіки, до нових реалій, до світових процесів. Бездіяльність, топтання на місці ведуть до, так би мовити, «повзучої анархії». Свіжий тому приклад — дуже дивний і цілком антиконституційний процес «злиття» рад та адміністрацій, що поширюється останнім часом.

Країні потрібні не косметичні операції, а серйозне хірургічне втручання. Країні потрібні реформи. І наша Концепція, що підтверджують навіть солідні міжнародні організації, як-от Европейський Конгрес місцевих та регіональних влад, — цілком є в цьому руслі реформ.

7. Отже — підсумок.

Нині нас більше; нині ті, хто мав певний політичний або ситуаційний сумнів щодо активної участі в роботі спілки, може впевнитись у правильності шляху і самостійно, і на наведених мною прикладах. Маємо тепер покласти конкретні зусилля на нашу спільну справу.

Що ми зробимо сьогодні?

Ми заново розглянемо оновлену нашу Концепцію, що за останні півроку вельми постраждала від центральної бюрократії, від людей, котрі не хочуть щонайменших змін: ми повинні відстояти цей документ і надати йому загальнодержавного звучання. Ми розглянемо і прийматимемо пропозиції стосовно порядку формування і функціонування двопалатного парламенту. Ми маємо залучитись і до цієї справи, бо друга палата є найважливішим механізмом, важелем, що конституційно гарантуватиме права регіонів.

Якнайшвидше ми повинні розробити і проекти поправок до Конституції. Ми не повинні зазіхати на конституційні суть і дух, тобто загальні принципи документа, що гарантують громадянам демократію та свободи. Проте ми не повинні погоджуватись і на такі часткові поправки до Основного Закону, які однаково не дадуть зрушити справу реформування стосунків центру і регіонів. Не суспільство існує для Конституції, а Конституція пишеться на вимоги суспільства: тож давайте розпочнемо ту справу нині. І є в нас на порядку денному ціла низка процедурних питань: долучіться до їх розв'язання, щоб ми не мали формальних складнощів у подальшій роботі.

Отож, шановні колеги, лозунг з'їзду хай буде «Єднання і взаємодія». І не лише поміж себе, а і з дружніми і міжнародними організаціями — Асоціацією міст України, Асоціацією місцевих і регіональних влад, Асоціацією сільських, селищних та міських влад України, Європейським Конгресом місцевих і регіональних влад, куди Україна рівноправно увійшла. Тобто з усіма силами, які працюють над адаптацією країни до вимог сучасного європейського суспільства. В асоціаціях, у нашій Національній Раді з'явилася думка щодо започаткування Конгресу місцевих і регіональних влад — найвищої форми об'єднання, так би мовити, «Конфедерації асоціацій», що дасть змогу чіткіше координувати наші дії та ініціативи. Гадаю, таку ідею варто підтримати.

Не може бути сильною держава, де є сильний центр, а регіони — слабкі. А от сильні регіони — це сильний центр, потужна країна. Ми повинні стати силою, яка здатна запропонувати Україні ефективну модель державного влаштування, і втілити цю модель у життя разом із народом України і центральними органами влади.

У тому і є наша ціль.

Дякую за увагу.

Основні напрями діяльності Спілки лідерів місцевих та регіональних влад України у 2000—2001 рр.

Затверджено II Всеукраїнським з'їздом Спілки лідерів місцевих та регіональних влад України 9 вересня 2000 року

1. Участь Спілки лідерів у розробці та здійсненні загальнодержавної політики.

1.1. Визначити та відстоювати позицію Спілки лідерів щодо конституційного процесу в Україні, підготувати відповідні пропозиції і надіслати їх до Комісії з підготовки змін до Конституції України та інших законопроектів, що випливають з рішень всеукраїнського референдуму за народною ініціативою. Членам Спілки лідерів, які є членами Комісії, під час обговорення змін до Конституції відстоювати пропозиції Спілки, перш за все — щодо порядку формування та функцій другої палати парламенту України.

1.2. Звернутися до Верховної Ради України та Ради регіонів при Президентові України з клопотанням урахувати при розгляді питання регіональної політики положення проекту Концепції державної регіональної політики України, підготовленого Спілкою лідерів.

1.3. Внести на розгляд Президента України пропозиції щодо створення центрального органу з питань регіональної політики при Президентові України.

2. Зміцнення правової основи регіонального розвитку та місцевого самоврядування, сприяння веденню законопроектної роботи та проведення громадської експертизи законопроектів.

2.1. Добиватися прискорення прийняття Верховною Радою України законів з питань розвитку регіонів та місцевого самоврядування, проекти яких уже внесено на її розгляд, зокрема, проектів законів України про внесення змін до Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні», про комунальну власність, про службу в органах місцевого самоврядування, про статус депутатів місцевих рад. Доручити Секретаріату Спілки забезпечити участь Спілки лідерів у розробці та обговоренні законопроектів з усіх питань, що стосуються розвитку регіонів та місцевого самоврядування.

2.2. Підготувати пропозиції Спілки лідерів щодо шляхів прискорення адміністративної реформи, розробки та реалізації концептуальних засад реформи адміністративно-територіального устрою, реформи міжбюджетних відносин, програми підтримки і розвитку місцевого самоврядування.

2.3. Сформулювати та внести до Верховної Ради України і Кабінету Міністрів України пропозиції щодо законодавчого розмежування повноважень між центральними органами виконавчої влади, місцевими державними адміністраціями та органами місцевого самоврядування.

2.4. Ініціювати розгляд Кабінетом Міністрів України питання про прискорення передачі до комунальної власності об'єктів державної власності.

3. Сприяння зміцненню матеріальної та фінансової самодостатності регіонів та територіальних громад.

3.1. Підготувати пропозиції Спілки лідерів щодо основних принципів бюджетної політики та добиватися їх врахування Кабінетом Міністрів України при підготовці проекту державного бюджету України на 2001 рік.

3.2. Визначити позицію Спілки лідерів щодо проекту державного бюджету України на 2001 рік, який буде внесено Кабінетом Міністрів України до Верховної Ради України, і щодо проекту Бюджетного кодексу України та відстоювати її при обговоренні проектів у Верховній Раді України.

4. Розвиток співробітництва, сприяння налагодженню партнерських відносин між різними органами і гілками влади.

4.1. З метою більш повного врахування інтересів регіонів і територіальних громад при підготовці указів Президента України, законів України, постанов Кабінету Міністрів практикувати підготовку спільних заяв та звернень до вищих органів державної влади від Національної ради Спілки лідерів, правління Асоціації міст України, правління Української асоціації місцевих та регіональних влад і правління Асоціації сільських, селищних та міських рад України.

4.2. Продовжити практику проведення спільних засідань і прийняття спільних рішень Національної ради Спілки лідерів, правління Асоціації міст України, правління Української асоціації місцевих та регіональних влад і правління Асоціації сільських, селищних та міських рад України для обговорення найважливіших питань політичного життя країни, подальшого вдосконалення системи регіонального та місцевого самоврядування.

4.3. Всебічно сприяти, в разі виникнення, розв'язанню конфліктних ситуацій між місцевими органами виконавчої влади і органами місцевого самоврядування.

5. Організаційні питання.

5.1. Продовжити роботу щодо створення місцевих осередків Спілки лідерів та залучення до неї нових членів.

5.2. Проводити опитування членів Спілки лідерів з найважливіших питань регіонального будівництва та розвитку місцевого самоврядування.

5.3. Вивчати і поширювати досвід місцевого самоврядування (вітчизняний та зарубіжний), здійснювати інформаційну, консультативну, просвітницьку діяльність для представників органів місцевого самоврядування, проводити конференції, семінари, «круглі столи» тощо.

Заява Спілки лідерів місцевих та регіональних влад України

Про позицію щодо конституційного процесу в Україні

ЗАТВЕРДЖЕНО II Всеукраїнським з'їздом Спілки лідерів місцевих та регіональних влад України 9 вересня 2000 року

Прийняття в 1996 році Конституції України стало визначним етапом у становленні української держави як гаранта прав і свобод громадян, забезпечення демократичних і правових основ розвитку суспільства. Водночас радикальні перетворення, що відбулись у соціально-економічному житті України протягом останніх років, їх подальше поглиблення вимагають вдосконалення всіх інституцій держави, в тому числі і Конституції України.

Підтвердженням цього стали результати всеукраїнського референдуму, що відбувся 16 квітня 2000 року. На ньому народ України засвідчив свою волю і висловився за внесення змін до окремих положень Конституції, спрямованих на удосконалення державного устрою України, підвищення ефективності і демократичності функціонування механізмів влади. Необхідність цих змін було визнано в Декларації щодо вдосконалення державної регіональної політики, яку було підписано Президентом України і Спілкою лідерів місцевих та регіональних влад ще 27 вересня 1999 року.

Досвід розробки Концепції державної регіональної політики, початок роботи Конституційної комісії дає змогу нам стверджувати, що ті проблеми, з якими Україна зіткнулася на шляху реформування своєї економіки, соціального і політичного устрою, значною мірою є наслідком недосконалості окремих положень чинної нині Конституції.

Важко спокійно спостерігати за спробами окремих політичних сил та діячів чинити опір об'єктивно назрілим потребам проведення конституційної реформи або намаганнями спрямувати конституційний процес у деструктивне русло.

Враховуючи, що конституційний процес переходить у свою вирішальну фазу, що від його результатів залежить доля України і можливість її поступу у світове співтовариство цивілізованих націй, добробут і благополуччя її громадян, ми, члени Спілки лідерів місцевих та регіональних влад — голови місцевих державних адміністрацій, керівники органів місцевого самоврядування різного територіального рівня, народні депутати України, обрані в мажоритарних виборчих округах, депутати місцевих рад, вважаємо своїм обов'язком заявити про власне ставлення стосовно змісту та механізмів реалізації ініційованих народом конституційних змін.

Досвід щоденного спілкування з громадськістю сіл, містечок, міст і регіонів, досвід роботи в представницьких і виконавчих органах усіх рівнів влади дали нам змогу виробити цілісний і виважений підхід до питання внесення змін до чинної Конституції. Цей підхід базується на таких принципах:

— **конституційності процесу внесення змін** (внесення першочергових змін та доповнень до Конституції України має здійснюватися у порядку, передбаченому чинною редакцією розділу XIII Конституції. У подальшому доцільно привести порядок зміни Конституції України у відповідність до її політико-правової сутності: всі зміни до Конституції має затверджувати народ України — єдине джерело влади нашої держави. Реалізація цього принципового положення потребує проведення всеукраїнського референдуму з метою затвердження змін до розділу XIII Конституції України, яким визначається порядок внесення змін та доповнень до Конституції);

— **комплексності внесення змін** (зміни і доповнення не можуть бути обмежені лише зміною структури парламенту України і мають бути спрямовані на реформування всіх рівнів територіальної організації влади, що забезпечить реалізацію основних положень Концепції державної регіональної політики та дасть змогу провести належне реформування адміністративно-територіального устрою України);

— **одночасності прийняття всіх змін** (не можна допустити фрагментарної зміни Конституції України, внесення до неї змін перманентно, частинами, що може призвести до розмитості зв'язків між різними рівнями та ланками влади і, як результат, до послаблення керованості в державі та її окремих регіонах);

— **мінімальної достатності змін** (зміни і доповнення за своїм обсягом та змістом не повинні стосуватися засад конституційного ладу, порушувати встановлену стабільність. Необхідно, щоб вони були достатніми для забезпечення становлення нової ефективної системи організації влади і проведення назрілих соціально-економічних реформ).

Першочергові зміни та доповнення до Конституції України за своїм змістом мають передбачати:

1) створення двопалатного парламенту України. Визначення компетенції палат (Народної Ради та Ради Регіонів) на основі розподілу між ними повноважень наявної Верховної Ради України з умовою збереження нині чинної президентсько-парламентської форми правління;

2) встановлення таких принципів формування Ради Регіонів та форм її роботи, які забезпечили б її зв'язок з органами регіонального та місцевого самоврядування, реальне врахування інтересів населення регіонів та територіальних громад при здійсненні законодавчої влади;

3) розведення виборів до палат парламенту терміном на один рік, що забезпечить безперервність і спадковість законодавчої влади, а також розведення виборів до Народної Ради та місцевих виборів терміном на шість місяців (це дасть можливість обрати Раду Регіонів через рік після обрання Народної Ради);

4) реформування регіонального (обласного) рівня влади на основі чіткого розмежування повноважень між суб'єктами місцевого самоврядування і відповідними місцевими державними адміністраціями;

5) формування самодостатніх територіальних громад, тобто таких, що володіли б фінансовими, матеріальними, демографічними та іншими ресурсами, достатніми для виконання завдань та функцій місцевого самоврядування в повному обсязі і на високому якісному рівні;

6) запровадження трьох рівнів місцевого самоврядування: регіонального (область, місто-регіон), місцевого (міський округ, район) та низового (село, містечко) і чіткого розмежування повноважень між цими рівнями. При цьому базовим має бути визначений місцевий рівень, що складається із самодостатніх територіальних громад — міський округ (на базі міста обласного значення або міста районного значення), район (на базі сільського району);

7) створення адміністративних судів.

Спілка лідерів місцевих та регіональних влад звертається до Президента України, Верховної Ради України із закликом активізувати конституційний процес, залучивши до нього представників різних рівнів та ланок влади, широку громадськість. Цьому сприяло б утворення Верховною Радою та Президентом України широкого представницького форуму — «Конституційної Наради» — за участю народних депутатів України, представників органів місцевого самоврядування, органів виконавчої та судової влади, громадських організацій, науковців, на якому можна було б обговорити та узгодити концептуальні засади конституційних змін та механізми їх реалізації.

Для невідкладного виконання волі народу України —імплементації результатів всеукраїнського референдуму —потрібно, щоб першочергові зміни та доповнення до Конституції України були внесені вже в лютому 2001 року. Це дасть можливість сформувати на перехідний період другу палату парламенту — Раду Регіонів — у березні 2001 року. За цього в Перехідних положеннях Закону України «Про внесення змін і доповнень до Конституції України» доцільно покласти на нинішній склад Верховної Ради України повноваження Народної Ради.

Чергові вибори депутатів Народної Ради слід провести відповідно до чинної Конституції в березні 2002 року, місцеві вибори — в жовтні 2002 року. Після формування органів регіонального і місцевого самоврядування необхідно провести чергові вибори депутатів Ради Регіонів у березні 2003 року.

Одночасно з виборами депутатів Народної Ради доцільно було б провести всеукраїнський референдум з питання встановлення нового порядку внесення змін до Конституції України (внесення змін та доповнень до розділу XIII Конституції України).

Ми впевнені, що започатковане у вересні 1999 року спільною Декларацією Президента України і Спілки лідерів місцевих та регіональних влад України партнерство, одержать новий імпульс в об'єднанні зусиль для реалізації викладених у Заяві Спілки лідерів принципів і пропозицій з метою забезпечення поступального руху і процвітання нашої держави у третьому тисячолітті, задля кращого життя українського народу.

Пропозиції Спілки лідерів місцевих та регіональних влад України щодо підготовки змін до Конституції України, що випливають з рішень всеукраїнського референдуму за народною ініціативою

(пропозиції стосуються формування та повноважень другої палати Верховної Ради України)

Затверджено на II Всеукраїнському з'їзді Спілки лідерів місцевих та регіональних влад України 9 вересня 2000 року

Спілка лідерів місцевих та регіональних влад України вважає, що під час розробки проектів законів України «Про внесення змін до Конституції України, що випливають з рішень всеукраїнського референдуму за народною ініціативою», «Про вибори народних депутатів України» та інших законопроектів необхідно враховувати положення, визначені Декларацією Президента України і Спілки лідерів місцевих та регіональних влад України щодо вдосконалення державної регіональної політики, а також основні положення Концепції державної регіональної політики України, схваленої 5 липня 2000 року Комісією з розробки Концепції.

Зокрема, в Декларації зазначено, що до основних засад державної регіональної політики віднесено «запровадження дієвого механізму участі місцевих органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування у процесі прийняття рішень на державному рівні. Найефективніше вирішення цього завдання може бути забезпечене заснуванням конституційним шляхом другої палати у законодавчому органі держави.»

Дана норма знайшла своє відображення у Концепції державної регіональної політики щодо другої палати: «Запровадження дієвого механізму участі місцевих органів виконавчої влади та місцевого самоврядування у процесі прийняття рішень на державному рівні шляхом створення у двопалатному парламенті Палати Регіонів (Сенату). Формування Палати Регіонів має відбуватися з участю органів місцевого самоврядування регіонів».

16 квітня 2000 року громадяни України підтримали ідею формування двопалатного парламенту в Україні, «...одна із палат якого представляла б інтереси регіонів України і сприяла б їх реалізації...»

Найповніше інтереси регіонів представляють утворені територіальними громадами регіонів органи місцевого самоврядування. Такий підхід знаходить підтвердження в статті 5 Конституції України — «Народ здійснює владу безпосередньо і через органи державної влади та органи місцевого самоврядування». Тобто органи місцевого самоврядування є найлегітимнішими серед інших, щоб представляти інтереси регіонів.

Виходячи із зазначеного, Спілка лідерів місцевих та регіональних влад України вважає, що одна з палат парламенту України повинна, з одного боку, представляти інтереси регіонів (АР Крим, областей, міст-регіонів), а з другого — бути наділена належними функціями для здійснення реального впливу на законодавчий процес та загальнодержавну політику.

Отже, йдеться насамперед про другу палату, яка має бути дієвим механізмом участі регіональних органів влади у законодавчому процесі і на етапі формування цієї палати, і в процесі її роботи. Вона повинна формуватися органами місцевого самоврядування відповідних регіонів шляхом делегування до другої палати представників своїх регіонів.

Крім того, представляти інтереси регіонів у другій палаті парламенту повинні особи, які постійно проживають і працюють на місцях, а головне —за специфікою власної діяльності мають істотний вплив на регіональне життя і несуть реальну відповідальність за процеси соціально-економічного життя регіонів. Таким чином, здійснювати свою діяльність депутати другої палати повинні на непостійній основі.

З другого боку, такий підхід до формування законодавчого органу посилив би роль та відповідальність місцевого самоврядування не тільки за стан розв'язання місцевих питань, а й загальнонаціональних, підвищив би авторитет цих органів, зацікавленість громадян, політичних і громадських організацій у процесах їх формування. А це призведе до іншого позитивного явища — підвищення якісного складу виборних осіб місцевих органів.

Таким чином:

а) друга палата повинна забезпечити рівне представництво регіонів у законодавчому органі країни;

б) друга палата повинна мати дієві механізми сприяння реалізації інтересів регіонів у законодавчому органі країни;

в) формувати другу палату повинні Верховна Рада АР Крим та органи місцевого самоврядування відповідних регіонів — обласні, міські (міст-регіонів) ради;

г) представляти регіони у другій палаті повинні особи, що несуть реальну відповідальність за стан справ у своїх регіонах.

Основні тези пропозицій:

1. Законодавчу владу в Україні має здійснювати двопалатний парламент, одна з палат якого — Рада Регіонів —повинна представляти інтереси регіонів.

2. Кожен регіон в Раді Регіонів має рівне представництво — по три депутати.

3. Депутатів Ради Регіонів обирати шляхом таємного голосування Верховною Радою Автономної Республіки Крим, обласними, міськими (міст-регіонів) радами. Організацію виборів покласти на відповідні виборчі комісії.

4. Депутатом Ради Регіонів може бути громадянин України, який на день обрання його в Раду Регіонів досяг тридцяти років, має вищу освіту, постійно проживає або має основне місце роботи в регіоні, який він представляє.

Депутат Ради Регіонів не може мати мандат депутата іншої палати парламенту.

5. Кандидатів в депутати Ради Регіонів пропонується висувати від:

— регіональних органів державної влади (виконавчої);

— органів місцевого самоврядування базового рівня (міста, селища, села);

— органів місцевого самоврядування регіонального рівня.

Висування кандидатів в регіоні пропонується здійснювати відповідно: Прем'єр-міністру України, зборам голів територіальних громад, а також депутатам Верховної Ради Автономної Республіки Крим, обласних рад, міських (міст-регіонів) рад на їх пленарних засіданнях.

Від кожної з категорій кандидатів від регіону обирається тільки один депутат в Раду Регіонів.

6. Здійснювати свої повноваження депутати Ради Регіонів можуть на непостійній основі шляхом їх участі у роботі сесій Ради Регіонів. На цей час вони звільняються від виконання інших обов'язків.

7. Пленарні засідання (сесії) Ради Регіонів проводити один раз на місяць (крім канікул). Тривалість сесій доцільно обмежити, наприклад, не більше 1/4 кількості робочих днів на місяць.

Позачергові засідання можуть бути скликані Головою Ради Регіонів, або на вимогу 1/3 обраного складу палати.

8. Рішення Ради Регіонів приймаються не менше ніж половиною голосів від конституційного складу Ради винятково на її пленарних засіданнях шляхом голосування. Доцільно обмежити можливість утворення у Раді Регіонів фракцій.

9. Рада Регіонів зі свого складу обирає та відкликає Голову Ради Регіонів (спікера), двох його заступників (віце-спікерів), які працюють на непостійній основі.

(Варіант: Голова Ради Регіонів, два його заступники працюють на постійній основі і обираються Радою Регіонів з числа громадян України — не депутатів палати, які в минулому, як правило, займали посади Президента України, Голови Верховної Ради чи Прем'єр-міністра України.)

Голова, його заступники мають (у другому варіанті — не мають) право вирішального голосу.

Голова веде пленарні засідання Ради Регіонів, підписує акти, прийняті Радою Регіонів, представляє Раду Регіонів у відносинах з іншими органами державної влади України та органами влади інших держав.

10. Доцільно передбачити, щоб повноваження депутата Ради Регіонів могли бути припинені у разі його відкликання. При цьому необхідно передбачити процедуру, за якої рішення про відкликання депутата вважається прийнятим, якщо за нього проголосує не менше 2/3 від складу відповідного представницького органу місцевого самоврядування регіонального рівня, який його обрав.

Підставами для відкликання можуть бути:

— порушення вимог щодо обрання депутата Ради Регіонів;

— відмова депутата від участі в роботі Ради Регіонів протягом визначеного терміну;

— незадовільна робота у Раді Регіонів.

11. Повноваження палат парламенту мають формуватися шляхом перерозподілу нині чинних повноважень Верховної Ради України.

До основних повноважень Ради Регіонів пропонується віднести:

1) схвалення законів (несхвалення закону означає накладання вето);

2) затвердження загальної структури, чисельності, визначення функцій Збройних Сил України, Служби безпеки України, інших утворених відповідно до законів України військових формувань, а також Міністерства внутрішніх справ України;

3) схвалення рішення про надання військової допомоги іншим державам, про направлення підрозділів Збройних Сил України до іншої держави чи про допуск підрозділів збройних сил інших держав на територію України;

4) затвердження протягом двох днів з моменту звернення Президента України указів про введення військового чи надзвичайного стану в Україні або в окремих її місцевостях, про загальну або часткову мобілізацію, про оголошення окремих місцевостей зонами надзвичайної екологічної ситуації;

5) схвалення загальнодержавних програм економічного, науково-технічного, соціального, національно-культурного розвитку, охорони довкілля;

6) надання згоди на призначення Президентом України на посаду Генерального прокурора України, висловлення недовіри Генеральному прокуророві України, що має наслідком його відставку з посади;

7) надання згоди на призначення Президентом України на посаду Голови Національного банку України, Голови Антимонопольного комітету України, Голови Фонду державного майна України, Голови Державного комітету телебачення і радіомовлення України;

8) призначення третини складу Конституційного Суду України;

9) обрання суддів безстроково;

10) призначення на посаду та припинення повноважень членів (варіант: половини складу) Центральної виборчої комісії за поданням Президента України;

11) призначення третини складу Національної ради України з питань телебачення і радіомовлення;

12) призначення чергових та позачергових виборів до органів місцевого самоврядування;

13) утворення і ліквідація районів, встановлення і зміна меж районів і міст, віднесення населених пунктів до категорії міст, найменування і перейменування населених пунктів і районів;

14) призначення на посаду та звільнення з посади керівника апарату Ради Регіонів, затвердження кошторису Ради Регіонів та структури її апарату;

15) обрання Голови Ради Регіонів (спікера), його двох заступників (віце-спікерів).

12. На спільних засіданнях палат Верховної Ради України могли б розглядатися такі питання:

1) заслуховування щорічних та позачергових послань Президента України про внутрішнє і зовнішнє становище України;

2) заслуховування щорічних доповідей Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини про стан дотримання та захисту прав і свобод людини в Україні.

3) внесення змін до Конституції в межах і порядку, передбаченому розділом XIII Конституції України;

4) оголошення за поданням Президента України стану війни і укладання миру, схвалення рішення Президента України про використання Збройних сил України та інших військових формувань у разі збройної агресії проти України;

5) визначення засад внутрішньої і зовнішньої політики;

6) призначення всеукраїнського референдуму з питань, визначених статтею 73 Конституції України;

7) надання згоди на призначення Президентом України Прем'єр-міністра України.

Спілка лідерів місцевих та регіональних влад України вважає, що всі варіанти щодо формування палати регіонів, її повноважень, повинні, насамперед, виходити зі змісту підтриманої на всеукраїнському референдумі ідеї формування двопалатного парламенту, «...одна із палат якого представляла б інтереси регіонів України і сприяла б їх реалізації...». Неприпустимо брати за основу варіанти, що суперечать цій ідеї референдуму. До таких можна віднести варіант обрання депутатів палати регіонів за територіальними одномандатними виборчими округами, які утворюються в адміністративно-територіальних межах регіону. Такий підхід є неприйнятним з наступних міркувань:

1) з точки зору представлення інтересів регіонів така модель є неефективною — вона, фактично, існує і тепер. При цьому, як бачимо, депутати-мажоритарники, навіть якщо їх назвати «сенаторами», не можуть представляти інтереси регіонів;

2) у парламенті депутати-мажоритарники за своєю природою можуть представляти тільки себе або ті сили, що сприяли їх перемозі в територіальному одномандатному виборчому окрузі;

3) депутати-мажоритарники в переважній більшості не пов'язані з регіоном і не можуть нести відповідальності за стан справ у ньому.

Звернення щодо проекту державного бюджету України на 2001 рік

Затверджено II Всеукраїнським з'їздом Спілки лідерів місцевих та регіональних влад України 9 вересня 2000 року

Кабінету Міністрів України

Спілка лідерів місцевих та регіональних влад України висловлює свою стурбованість станом підготовки проекту державного бюджету України на 2001 рік, особливо в частині стосовно регіональних та місцевих бюджетів. Наша стурбованість викликана змістом проекту державного бюджету, розробленого Міністерством фінансів і пропонованого до розгляду Кабінету Міністрів України.

Спілка лідерів вважає, що підготовка цього надзвичайно важливого документа, як і в попередні роки, відбувалася без належного врахування інтересів регіонів та територіальних громад. Одним із основних недоліків проекту державного бюджету є те, що в ньому ще більше посилюється тенденція до зменшення частки місцевих бюджетів.

Викликають занепокоєння розрахунки дохідної частини місцевих бюджетів, що спрямовуються на виконання і власних, і делегованих повноважень. А саме, запланований на 2001 рік більш як 25 % ріст доходів означає, що Міністерство фінансів закладає не менше 20% рівень інфляції в Україні, що суперечить лінії, проголошеній Президентом України та декларованій урядом і Національним банком України, на стабілізацію національної валюти. При цьому видатки місцевих бюджетів не індексуються на «заплановану» інфляцію. Це істотно погіршить фінансовий стан областей, міст і сіл, особливо в частині щодо виконання власних повноважень, зупинить позитивні зрушення, які намітилися, зокрема в погашенні заборгованості з пенсій, заробітної плати працівникам бюджетної сфери.

Закладений в проекті чистий трансферт із державного бюджету до місцевих бюджетів в розмірі 3,4 млрд. грн. не може забезпечити виконання на належному рівні делегованих повноважень і недостатній для забезпечення збалансованості місцевих бюджетів.

У проекті порушується один із найважливіших принципів — рівне ставлення до всіх регіонів. Шляхом запровадження окремих суб'єктивних корегуючих коефіцієнтів необґрунтовано збільшені загальні обсяги видатків для окремих регіонів.

Також спілка вважає, що є передчасним запровадження з 2001 року казначейського обслуговування всіх місцевих бюджетів і в повному обсязі. Недостатньо, на наш погляд, в цьому проекті враховано висновки, що випливають з проголошеного Президентом України курсу на децентралізацію влади, посилення впливу регіонів на розв'язання соціально-економічних проблем держави, на зміцнення регіонального та місцевого самоврядування. Запропонований проект бюджету передбачає ще більшу централізацію управління бюджетними ресурсами, недостатньо враховує життєво необхідні потреби регіонів та територіальних громад і не забезпечує можливості в повному обсязі виконувати покладені на органи місцевого самоврядування Конституцією і законами України повноваження. Разом з тим Спілка лідерів місцевих та регіональних влад України схвалює намагання Кабінету Міністрів втілити позицію Президента України Леоніда Даниловича Кучми щодо формування бюджету держави на 2001 рік на новій основі.

Спілка продовжуватиме підтримувати реформаторські кроки Кабінету Міністрів України та Міністерства фінансів України, спрямовані на проведення бюджетної реформи та реформи міжбюджетних відносин, зокрема щодо: самостійного формування обласних, районних бюджетів та бюджетів міст обласного значення; закріплення стабільної дохідної бази за всіма рівнями бюджетів; запровадження формульного підходу в розрахунках і дохідної, і видаткової частин регіональних та місцевих бюджетів; впровадження прозорої системи бюджетних трансфертів; відокремлення видатків на здійснення державних програм соціального захисту населення у вигляді субвенцій з державного бюджету; призупинення дії законодавчих актів, виконання яких не може бути профінансоване за рахунок регіональних та місцевих бюджетів, та інших. Спілка сподівається, що ці положення проекту бюджету будуть збережені, а це дозволить закласти основу для прозорого і справедливого механізму формування та розподілу публічних фінансів та уникнення суб'єктивного підходу при розподілі бюджетних коштів.

Щодо недоліків проекту державного бюджету, то їх можна усунути на стадії його доопрацювання в Кабінеті Міністрів України. Спілка лідерів місцевих та регіональних влад України висловлює свою готовність до плідної співпраці з Кабінетом Міністрів України. Ми впевнені, що запропоновані нами зміни до проекту державного бюджету України на 2001 рік дадуть змогу забезпечити реальну збалансованість місцевих бюджетів, виконати в повному обсязі та на належному рівні функції та повноваження місцевого самоврядування, не допустити зростання заборгованостей і загострення соціальної напруги в регіонах, стануть надійною базою подальшого поступу Української держави.

Пропозиції Спілки лідерів місцевих та регіональних влад України до проекту закону України «Про Державний бюджет України на 2001 рік»

1. Збільшити обсяг чистого трансферту (різниця між обсягом дотацій, субвенцій та обсягом вилучень) з Державного бюджету місцевим бюджетам до рівня, який забезпечував би виконання на належному рівні делегованих державою повноважень і збалансованості місцевих бюджетів, а саме — не менше 6 млрд. гривень.

2. Статтю 48 викласти у редакції: «Затвердити у Державному бюджеті України нерозподілений фонд трансфертів до бюджетів місцевого самоврядування для компенсації зниження рівня податкоспроможності у процесі виконання місцевих бюджетів у сумі 100 млн. гривень. Установити, що використання цього фонду здійснюється в порядку, визначеному Міністерством фінансів України. Затвердити у бюджетах Автономної Республіки Крим та обласних нерозподілені фонди трансфертів для їх відповідного розподілу між територіальними громадами в загальній сумі 200 млн. гривень. Ці фонди перерозподіляються за рішеннями Верховної Ради Автономної Республіки Крим та обласних рад.»

3. Обрахунок коефіцієнту податкоспроможності провести, виходячи з фактичних надходжень податків та зборів за 1998 та 1999 роки.

4. З метою збереження загальної концепції реформування міжбюджетних відносин та обрахунку міжбюджетних трансфертів вилучити з методики обрахунку корегуючі коефіцієнти, що збільшують загальний обсяг видатків по будь-якій з функцій для окремих адміністративно-територіальних одиниць до рівня їх фінансового забезпечення у 2000 році.

5. Провести розмежування видатків на виконання делегованих та власних повноважень на загальний і спеціальний фонди з визначенням джерел їх формування.

6. Статтю 43 доповнити положенням: «Управління Державного казначейства України перераховують суми дотацій місцевим бюджетам шляхом застосування нормативів щоденних відрахувань від доходів загального фонду Державного бюджету України без вилучення сум податку на додану вартість, що підлягають відшкодуванню платникам податку».

7. Статтю 46, абз.1 викласти у редакції: «Установити, що надходження доходів у грошовій формі на транзитні рахунки обліку доходів Державного бюджету України в територіальних управліннях Державного казначейства України понад річні розрахункові обсяги, визначені у додатку №3 до цього Закону, розподіляються між Державним бюджетом України та відповідним бюджетом адміністративно-територіальної одиниці у рівних частках щомісячно, починаючи з III кварталу. Порядок перерахування цих коштів встановлюється Кабінетом Міністрів України».

8. Внести зміни до статей 36, 38, віднісши плату за землю до власних доходів бюджету Автономної Республіки Крим та місцевих бюджетів.

9. На виконання Послання Президента України до Верховної Ради України «Україна: поступ у XXI століття» запровадити з 1 липня 2001 року адресну грошову компенсацію пільг та субсидій окремим категоріям громадян за спожиту електроенергію та на придбання твердого палива. Кабінету Міністрів України до кінця 2001 року розробити відповідні механізми адресної грошової компенсації інших видів пільг і субсидій окремим категоріям громадян.

10. Визначити окремою статтею Закону порядок погашення заборгованості перед Державним бюджетом України з отриманих позичок та взаємними розрахунками на підставі визначення обсягів податкової заборгованості до місцевих бюджетів, що виникли внаслідок зміни нормативів відрахувань від загальнодержавних податків.

11. Передбачити у Законі положення: «Якщо у процесі виконання бюджету законодавчі акти України вимагають збільшення асигнувань головним розпорядником бюджетних коштів місцевих бюджетів, відповідна рада приймає рішення про внесення змін до місцевого бюджету після визначення Міністерством фінансів України джерел їх фінансування».

Арбітражним судом Донецької області (м. Донецьк, вул. Артема,157) порушена справа № 5-101 Б про банкрутство приватного підприємства «Промышленно-коммерческая фирма ДОНИНЖИНИРИНГ» (ЧП ПКФ «Донинжиниринг») 340017, м. Донецьк, б-р Шевченко,71, р/р 260040073980 в САБ «Сельхозбанк» м. Донецьку, МФО 334969, код ОКПО 24454160, арбітражний керуючий —Сачко А. В., справу порушено 11.08.2000 р.

Заяви кредиторів і санаторів приймаються протягом місяця.

ТОВ «Колос», код 30573962,
повідомляє
про свою ліквідацію.
Претензії приймаються протягом двох місяців з дня публікації оголошення
за адресою: м. Київ, пр. Визволителів,7.

Арбітражний суд Запорізької області (69001, м. Запоріжжя, вул. Шаумяна, 4) порушив справу № 5/3/638 про банкрутство відкритого акціонерного товариства «Піввдендизельмаш» (71700, Запорізька область, м. Токмак, вул. Леніна, 1; р/р № 2600922047001 в Токмакському відділенні ЗРУ КБ «ПриватБанк», МФО 313399).

Розпорядник майна — Жадлун Анатолій Миколайович (69000, м. Запоріжжя, вул. 12 Квітня, 17/17), ліцензія № 050 від 05.09.2000 р.

Заяви кредиторів та можливих санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Вниманию акционеров ОАО «Крымский содовый завод»

Сообщаем, что на основании решения правления общества от 18.01.2000 г. (протокол № 7/п) проводится обмен Временных свидетельств о праве собственности на именные акции ОАО «Крымский содовый завод» на сертификаты акций.

Временные свидетельства действительны до получения сертификата акций. По вопросам обмена обращаться к регистратору общества:

ООО «Регистрационный центр «Stock-service» 83015, г. Донецк, пр. Мира,10.

Телефоны для справок:
(062) 337-71-54, (06565) 2-82-41.

Правление ОАО «Крымский содовый завод»

Арбітражний суд Дніпропетровської області (49600, м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева,1а) за заявою ТОВ ВКФ «Піфагор», ухвалою від 31.10.2000 р. по справі № Б 24/92-00 визнав банкрутом Дочірнє підприємство акціонерного товариства промислово-фінансової корпорації «КДМ» «ФІРС» (49113, м. Дніпропетровськ, вул. Базова,4, код ЄРДПОУ 24425069, п/рахунок № 26002100116001 в Самарському відділенні АКБ «Укрсоцбанк», МФО 306920) і відкрив ліквідаційну процедуру.

Розпорядником майна призначено Зибіна А. О., ліцензія № 000214. Претензії кредиторів до боржника приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

До відома акціонерів ВАТ «Закарпатнафтопродукт-Ужгород»

23 грудня 2000 року о 12.00 за адресою: м. Львів, вул. Пластова,1 відбудуться позачергові загальні збори акціонерів ВАТ «Закарпатнафтопродукт-Ужгород»

Порядок денний:

1. Затвердження результатів підписки на акції п'ятої емісії товариства.
2. Про внесення змін до статуту ВАТ «Закарпатнафтопродукт-Ужгород».
3. Про зміни в персональному складі органів управління товариства.

Реєстрація учасників загальних зборів акціонерів буде здійснюватися з 11.00 до 11.45 за місцем проведення зборів. Для реєстрації учасникам зборів необхідно мати:

- документ, що посвідчує особу;
- доручення на право участі в зборах (для представників акціонерів).

Пропозиції акціонерів щодо порядку денного зборів приймаються не пізніше як за 30 днів до дати їх проведення.

Телефони для довідок: (03122) 2-19-34, 2-55-23.

Правління ВАТ «Закарпатнафтопродукт — Ужгород».

Арбітражним судом Чернігівської області (14000, м. Чернігів, вул. Леніна, 20) за заявою Прилуцької ОДПІ порушено справи про банкрутство товариства з обмеженою відповідальністю агропромислової фірми «Кукурудза» № 5/129-б, 17584, смт Линовиця Прилуцького району, Чернігівської обл; поточний рахунок 26006375599001 в ТВБВ Чернігівської дирекції банку «Україна»; ідентифікаційний код 24842028.

Дочірнього підприємства «Пластмас-Авто» ВАТ «Пластмас-Прилуки» № 9/146-б, 17500, м. Прилуки, Чернігівської обл., вул. Козача, 56, поточний рахунок 26000301715132 у Прилуцькому відділенні Промінвестбанку України; ідентифікаційний код 22814016.

Претензії кредиторів і заяви санаторів приймаються протягом місяця з дня публікації оголошення.

Товариство з обмеженою відповідальністю — медичний центр «Алькомед»
повідомляє про втрату свідоцтва
про державну реєстрацію суб'єкта підприємницької діяльності
від 24.06.96 р. № 17291 у зв'язку з чим вважати його недійсним.
Адреса: м. Київ, Арсенальна площа, 1б.

Закрите акціонерне товариство «Царичанський завод мінводи»

повідомляє, що загальні збори акціонерів відбудуться 23 грудня 2000 року о 10 годині за адресою:

Дніпропетровська обл., Царичанський р-н, смт. Царичанка, вул. Кірова,151.

Порядок денний:

1. Звіт Правління про фінансово-господарську діяльність ЗАТ «Царичанський завод мінводи» за 1999 рік та перспективи розвитку Товариства.
2. Звіт Ревізійної комісії.
3. Звіт Спостережної ради.
4. Обрання членів Ревізійної комісії.
5. Обрання членів Спостережної ради.
6. Про передачу ведення реєстру власників іменних цінних паперів Товариства.

Реєстрація учасників зборів 23 грудня 2000 року з 8.00 до 9.30.

Для участі у зборах акціонерів необхідно мати: документ, що посвідчує особу, сертифікат акцій, або доручення на право представляти акціонера чи групу акціонерів.

Правління ЗАТ «Царичанський завод мінводи»

! Факти. Події

Вчинили замах на депутата чи «просто спалили» дачу?

Народний депутат України Василь Червоній (фракція УНР) повідомив про замах на його життя та життя членів його родини. Про це йдеться в заяві на ім'я начальника Управління СБУ в Рівненській області Григорія Руденка, текст якого передано в агентство «Інтерфакс-Україна».

Повідомляється, що в ніч на 5 листопада невідомі закидали смолоскипами та поліетиленовими пакетами з вогненебезпечною рідиною дачний будинок у селі Тінному Рівненської області, який належить чоловікові сестри депутата Юрію Куницькому. (В будинку в цей час перебували дочки В. Червонія та Ю. Куницького, батько дружини депутата та його рідна тітка). Василь Червоній стверджує, що перед підпалом зловмисники отруїли сторожового собаку. Вони також підпалили автомобіль батька дружини депутата.

Василь Червоній, як зазначає інформагентство, підозрює у скоєному осіб, причетних до конфлікту навколо редакції «Рівне вечірнє» чи «наближених» до правоохоронних органів. Народний депутат просить: провести оперативно-слідчі та розшукові дії з метою виявлення зловмисників; знайти та затримати власника автомобіля, поміченого поблизу місця пригоди наступного дня; порушити кримінальну справу за фактом замаху на життя народного депутата та членів його родини; встановити зовнішнє спостереження в темний період доби до 12 листопада біля дачного будинку в Рівенській області, де було вчинено замах.

■ Продовження теми

«Ніякого відношення до теракту не маю», —

написав у листі в «Голос України» Сергій Іванченко

Отже, слухання справи про замах на лідера ПСПУ відкладено до 4 грудня ц. р.

Із численних клопотань Сергія Іванченка, серед яких було й прохання змінити запобіжний захід, Дніпропетровський облсуд задовольнив головне — надав час для вивчення матеріалів справи.

А слухання, на думку учасників процесу, можуть тривати кілька місяців. За організацію замаху, якщо це буде доведено судом, братам Іванченкам загрожує довічне ув'язнення, трьом іншим підсудним —10—15 років позбавлення волі.

На перше засідання з'явилося менше половини потерпілих, але практично всі вони подали позови про відшкодування матеріальної та моральної шкоди.

Іван ІЛЛЯШ.

P. S. Інформагентства поширили дані про те, що один із потерпілих помер. Але цю інформацію ще влітку спростувала прес-служба СБУ. Комусь вигідно дезінформувати нас?

Хай чабан, усі гукнули, за отамана буде...

Під час виборів у селі Вовчинці Кельменецького району Чернівецької області на пост голови сільради претендувало семеро кандидатів. Були серед них дипломовані спеціалісти сільського господарства, представники політичних партій і навіть двоє депутатів райради. Але поважних претендентів несподівано обійшов сільський перукар Василь Жулепа. До речі, за нього віддали багато голосів не лише його постійні клієнти, а й парафіяни місцевої православної церкви, в якій він виконує обов'язки дяка.

У Кельменецькій райраді цей факт сприйняли спокійно, бо до таких перипетій тут уже звикли. Кілька років тому в селі Бабині люди обрали головою своєї сільради продавця магазину пана Захлівняка. І громада не помилилася. Колишній працівник прилавка виявився здібним керівником органу місцевого самоврядування. Його визнано кращим сільським головою в районі.

■ Фотофакт

ЗАТ «Львівський ізоляторний завод» після чотирьох років вимушеного простою знову приступило до виробництва продукції. Нещодавно тут почала працювати нова піч з виготовлення штирових ізоляторів.

Фото Володимира ПЕСЛЯКА (ДІНАУ).

«Двадцяте століття надворі, а ви все корвалол п'єте!»

Репортер

Захворіла дитина. Прийшла дільнична тьотя лікар і після хвилинного огляду, не знімаючи куртки, сіла писати своє «призначення». З величезним списком малознайомих і важковимовлюваних препаратів вирушаю до однієї з аптек Харківського району столиці.

— У вас є трав'яний «Грудний збір № 2»? — називаю найпростіший (за ціною та назвою) пункт лікувального вердикту.

— Навіщо він вам?

— ...

— Візьміть краще сироп від кашлю «Кафол» чи «Доктор Мом», — пропонує хазяйка кіоску.

Моя купівельна спроможність — нижче від середньої, тому порадувати застуджені бронхи сина дорогими заморськими сиропами, на жаль, не можу.

У задумі стою біля вітрини. Розглядати її заважає реклама «Панадолу», наліплена просто на скло.

— Доню, корвалол є? — цікавиться бабуся в старому потертому плащі. Від неї пахне корвалолом, а від плаща — нафталіном.

— Який корвалол, жіночко? — парирує жвава продавщиця, спритно підпилюючи пилочкою довгі лаковані зеленню нігті. — Двадцяте століття на вулиці, а ви все корвалол п'єте! Бальзам Біттнера треба приймати. Всього 36 гривень. Берете?!

У пошуках нерейтингового «грудного збору» випадково натрапляю на аптеку в сусідньому будинку. За прилавком — молодий чоловік у білому халаті. Ввічливо розпитує про здоров'я покупницю похилого віку. Доречні запитання, нічого не скажеш, тут, в аптеці.

І з наступним відвідувачем аптекар розмовляє привітно й грунтовно.

— Ви що, їх усіх знаєте? — запитую.

— Звичайно, — здивувався містер Аптека. — Ці люди тут живуть і до мене по ліки ходять.

Саме в цій аптеці я все-таки знайшла такий потрібний «Грудний збір № 2». Щоправда, сухої мікстури від кашлю виробництва одного з вітчизняних фармзаводів аптекар Володя мені запропонувати не міг. Вибачився і порадив зайти завтра.

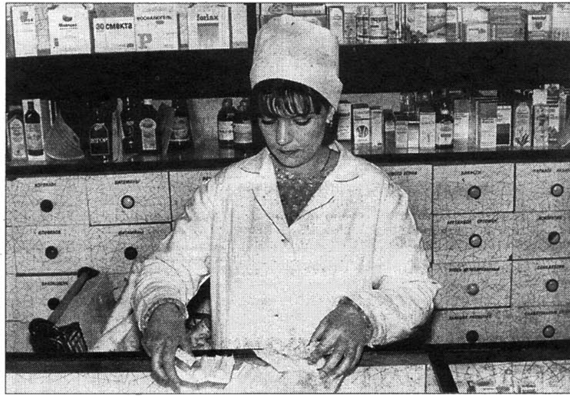
Наступного дня, крім потрібної мікстури, я виявила істотне поповнення аптекарського асортименту вітчизняними препаратами за досить помірними цінами.

— Ми, на жаль, не в Європі живемо — з нашими-бо зарплатами, — філософськи зазначив Володя. — Хтось шукає дорогі, престижні ліки. А хтось і від нафтизіну чхати перестане.

Володя по секрету поділився своїми спостереженнями. Декотрі із заможних клієнтів, з'ясовується, вже від однієї назви та ціни препарата одужувати починають. А пенсіонери — люди консервативні. Валідол, цитрамон, анальгін — ось їхній арсенал здоров'я. У Володиній аптеці навіть місцеві алкоголіки абстинентний синдром знімають без рецепта лікаря. 42-процентний бальзам «Вігор» за ціною 5 грн. 75 коп. для цих цілей дуже навіть придатний...

— Здрастуйте, — до аптеки заходить високий сивий чоловік. — Як завжди, десять нош-пи...

Аптекар дістає баночку з написом «Нош-па», відлічує десять пігулок і дає покупцеві. З'ясовується, це новий вид аптечних послуг. Покидаючи аптеку, я подарувала Володі ідею — продавати дитячі памперси поштучно. Якщо він з неї скористається, то стане найпопулярнішим чоловіком у молодих матусь мікрорайону...

Ольга ВІТЕР.

Фото Богдана МАСЛЯНИКА.

(Далі буде.)

Конкурси

Піднімаючись на Парнас

Унікальну можливість заявити про себе надає літераторам-початківцям газета «Донеччина» — єдина обласна газета, яка виходить українською мовою. Нещодавно на її сторінках оголошено поетичний конкурс «Мій рід і Україна». Головний редактор Ігор Зоц переконаний, що таке творче змагання спонукає молодих поетів до опанування рідної мови, яку в Донбасі не часто почуєш. Конкурс триватиме до середини грудня, після чого авторитетне журі визначить переможців.

Ліна КУЩ.

Донецьк.

Це цікаво

Нащадки Дажбога

Нещодавно на Рівненщині відбувся з'їзд роду Лимичів.

Андрій Лимич — один із перших приватних лікарів у Рівному, який упродовж багатьох років досліджує свій родовід. (Лимич — онук слов'янського бога дощу — Дажбога.) Рослинним символом роду є «лемич» — так ще з давніх часів називали вільху зелену.

Андрію Лимичу вдалося скласти генеалогічне дерево, яке починається з 1725 року. Саме тоді частина великого селянського роду переселилася з Карпат на Поділля. А нині представники древнього роду живуть у сімнадцяти областях України.

Олександра ЮРКОВА.

Рівненська область.

Сільські вісті

Якщо не з хлібом, то хоч з кукурудзою

(Початок на 1-й стор.).

Звісно, кукурудза — не пшениця (остання, як відомо, врожайністю не порадувала). Паляниці з неї не спечеш. Але позитив очевидний. Тваринники вже тепер сподіваються на ренесанс галузі, а столичні аграрні чиновники можуть рапортувати про підвищення за рахунок «королеви ланів» загальнодержавного зернового валу. Дивує одне. До Верховної Ради надійшов законопроект «Про ставки ввізного (імпортного) мита на деякі види сільськогосподарської продукції». Ним, зокрема, пропонується скасувати 30-відсоткове ввізне мито на кукурудзу. Це — щоб забезпечити імпортною сировиною вітчизняні підприємства харчової промисловості. Чи то автори пропонованого документа не знають, як гарно кукурудза вродила, чи з качанистою щось не так...

Іван ЛАЗНЮК.

Директор сховався за брамою

По кілька діб змушені простоювати автомашини здавачів бурякосировини перед брамою Кельменецького цукрозаводу, аби одержати зароблений цукор. Але директор підприємства ховається від своїх партнерів, яким перед початком сезону переробки обіцяв золоті гори. І є чого: значну частку солодких кристалів, як засвідчують правоохоронці, реалізовано комерсантам.

Обурені бурякоздавачі пригрозили вчинити над керівником заводу самосуд. Лише після «крутої» розмови голови Чернівецької облдержадміністрації Теофіла Бауера з директором-обіцяльником черга зрушила з місця.

Висновок: наступного року Кельменецькому заводу варто готуватися до дефіциту цукросировини. Ряди бурякоздавачів відчутно порідішають, а солодкі корені «попливуть» через Дністер до Хмельниччини, де партнерів шанують.

Така доля, мабуть, чекає й цукрозавод «Хрещатик», що у Заставнівському районі, де також водять за ніс селян.

Василь БАБУХ.

Чернівецька область.

Благородні дівчата з батьківщини Паші Ангеліної

Освіта

Річницю від дня заснування відзначила школа адаптації та реабілітації молоді, що в Старобешівському районі Донецької області. Таких закладів в області всього два, другий — у сусідньому Тельманівському районі.

Для того, щоб навчатися в численних клубах, створених тут, школяр має бути лідером. Пошук та відбір потенційних учнів провадить районний центр соціальних служб для молоді та районний комітет молодіжної політики, фізкультури і спорту. Претенденти на місце (а нині тут навчаються близько 40 дітей) мають пройти крізь сито тестів. І учень кожної із 29 шкіл району може потрапити сюди на навчання.

На базі школи створено клуби «Патріот» — для хлопчиків та «Шарм» — для дівчаток. Однак вихованням благородних дівчат школа не обмежується. Програму складено так, щоб допомогти дітям розкрити свої організаторські здібності, продемонструвати інтелект, озброїтися знанням своїх прав та вмінням їх використовувати. Новий навчальний заклад, заняття в якому проходять і позакласно, й під час літніх семінарів, покликаний підтримати майбутніх лідерів змалку. Така практика звична для розвинених країн, для нас це поки що дивина. Тим паче в сільському районі, де навіть дістатися до районного центру — проблема.

Як запевнили Людмила Тищенко (начальник районного комітету молодіжної політики, фізкультури та спорту) та Тетяна Панько (директор районного центру соціальних служб для молоді), шукати юні таланти в глибинці допомагають місцеві господарства та сільські ради. Місце проживання не має перешкоджати розвиткові закладених у дитині здібностей. Завдяки тим самим спонсорам з'являється можливість перемагати на обласних та всеукраїнських фестивалях та конкурсах. А троє кращих учнів старобешівської школи адаптації та реабілітації молоді навчатимуться в єдиній в Україні школі лідерів, створеній у Донецьку.

Днями в старобешівській школі відбувся обласний семінар директорів районних центрів соціальних служб для молоді. Отже, можна сподіватися, що почин на батьківщині Паші Ангеліної буде підтримано.

Ліна КУШ

Донецька область.

Як гроші — то ложкою

Реалії

Хіба можна було уявити років 20 тому, що який-небудь зразковий піонер Коля продає газети в метро? Або щосили тре ганчіркою глянц іномарки? Звісно, за гроші. І щоб дорослі з цього не обурювалися, а навіть вбачали у цьому елементи корисного трудового виховання.

Нині діти, які заробляють на хліб, — не утопія, а звична реальність. Приміром, ці хлопчики вважають територію Алупкінського Воронцовського палацу, що в Криму, клондайком. Після туристів тут залишається багато моneток, які дуже просто ловити на магніт. Деталь: магнітяться лише вітчизняні копійки. Для дрібної іноземної валюти є інші хитрощі, як-от алюмінієва ложка, прив'язана до патика...

Фото Анастасії СІРОТКІНОЇ.

Редактор номера Анатолій МАРЦИНОВСЬКИЙ.
Редколегія: Олександр БІЛИК, Леонід БРОВЧЕНКО, Анатолій ГОРЛОВ, Віталій ЖЕЖЕРА, Володимир КРАСНОДЕМСЬКИЙ, Світлана ПИСАРЕНКО, Анатолій СОЛОНСЬКИЙ, Віталій СУДДЯ.
Головний редактор Сергій ПРАВДЕНКО.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955.
Загальний тираж 179041.

Комбінат друку видавництва «Преса України».
03047, Київ-47, проспект Перемоги, 50
Зам. 0311204.
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Засновник і видавець — Верховна Рада України

Голос України

Газета виходить з 1 січня 1991 року.
Адреса ВР України:
01008, м. Київ-19,
вул. М. Грушевського, 5.
Адреса редакції:
03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.
☎ ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23;
телефакс — 224-72-54;
відділ реклами — 446-91-37, 441-89-34, 441-89-44;
телефакс — 449-85-62.
E-mail: sekret@golos.relc.com